

но същевременно носи и страдания. Ако разбира живота, човѣкъ се ползува еднакво и отъ радоститѣ, и отъ страданията, като необходими условия за развитието му. Най-стара дума е душата, затова всички ѝ се подчиняватъ. Тя се скрива нѣкъде и мълчи, слуша, какво говорятъ. Тя всѣкога заема последно мѣсто, но всички ѝ служатъ, като на царска дѣщеря. Дето спре, веднага става центъръ, всички се събиратъ около нея. — Кое е отличителното качество на душата? — Младостта. Да бждешъ вѣчно младъ, каквато е душата, това значи, да носишъ въ себе си всички възможности за постигане на своитѣ идеали. Да бждешъ младъ, това значи, да използвашъ условията, които ти сж дадени за растене и развитие. Човѣкъ се е развивалъ и продължава да се развива, но това не значи, че е започналъ отъ най-малкитѣ форми въ растителното и животинското царства.

Ще обясня тази мисълъ съ следния примѣръ. Представете си, че имате дете, което започвате да фотографирате отъ първия день на живота му и го фотографирате всѣки день, до края на неговия животъ. Ако това дете расте, развива се и дойде до 50 годишна възраст, вие ще имате отъ този човѣкъ много фотографии. Като наредите всички фотографии една до друга, виждате, какъ постепенно той се измѣнялъ. Фотографиитѣ ли го измѣниха, тѣ ли го създадоха, или той ги създаде? Отъ гледището на еволюцията, ние можемъ да ви-